

ע"פ 5420/21 - שהואנאבאנוב, דור מורזקנדוף נגד מדינת ישראל, פלוני

בבית המשפט העליון

ע"פ 5420/21

ע"פ 5424/21

כבוד השופט ד' ברק-ארז

לפני:

שהואנאבאנוב
דור מורזקנדוף

המבקש בע"פ 5420/21:
המבקש בע"פ 5424/21:

נגד

מדינת ישראל
פלוני

המשיבה 1 בע"פ 5420/21
ובע"פ 5424/21:
המשיב 2 בע"פ 5424/21:

בקשות לעיכוב ביצוע גזר דינו של בית המשפט המחוזי
בתל אביב-יפו מיום 19.7.2021 בת"פ 14390-12-18
שניתן על-ידי כבוד השופטת העמיתה מ' דיסקין

ב' באלול התשפ"א (10.08.21)

תאריך הישיבה:

בשם המבקש בע"פ

עו"ד מור עטיה, עו"ד אסף גל

5420/21:

בשם המבקש בע"פ

עו"ד זאב אלוני

5424/21:

בשם המשיבה 1 בע"פ

5420/21 ובע"פ 5424/21: עו"ד אופיר טישלר

החלטה

1. בפני בקשות לעיכוב ביצועם של עונשים שהוטלו על המבקשים בגזר דינו של בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו מיום 19.7.2021 (ת"פ 14390-12-18, השופטת העמיתה מ' דיסקין).

כתבהאישום וההליכים עד כה

2. המבקשים הם שניים מתוך ארבעה נאשמים בכתב אישום מתוקן שהוגש לבית המשפט המחוזי ביום 16.9.2019, ואשר נסב על מסכת התעללות חמורה שביצעו יחדיו במתלון בליל ה-16.11.2018. המבקש בע"פ 5420/21 הוא נאשם 4 בכתב האישום המתוקן (להלן: שהוא), ואילו המבקש בע"פ 5424/21 הוא נאשם 2 באותו כתב האישום (להלן: דור). על-פי המתואר בכתב האישום המתוקן, נאשמת 3 סיפרה לנאשמים האחרים, שעמם הייתה לה היכרות מוקדמת, כי המתלון נגע בשדה ללא הסכמתה במהלך מפגש. בעקבות כך סיכמו ביניהם הארבעה כי יגרמו למתלון להגיע לדירת המגורים שחלקו שניים מהם באותה עת (נאשם 1 ו-שהוא) במטרה לתקוף אותו. הנאשמים הזמינו את המתלון לדירה באמתלת שווא והוא הגיע אליה בסופו של דבר לאחר השעה 2:00 לפנות בוקר.

3. בשלב זה ראוי להציג את עיקרי המעשים הקשים כפי שתוארו בכתב האישום המתוקן. בתמצית ייאמר כי במשך פרק זמן שארך מעל לשעה וחצי הכו הנאשמים את המתלון, חנקו אותו, השפילו אותו ושדדו אותו תוך שהם מעודדים זה את זה לעשות כן. בין היתר, הורה נאשם 1 למתלון להתפשט, תוך שיתר הנאשמים מטיחים בו עלבונות בנוגע לאיבר מינו, להתקלח בעת שהאחרים צופים בו, ולנגב את גופו בסמרטוט רצפה רטוב. לאחר מכן הורה נאשם 1 למתלון לזחול על הרצפה כשהוא עירום, בעודו מפזר עליו אפר מסיגריה בוערת שהחזיק בידו. לאחר שהמתלון ניסה לתקוף את המבקשים, שהואן חנק אותו ונשך אותו בראשו, ואילו דור הכה אותו בגבו. כמו כן הנאשמים סחטו את המתלון באיומים וגנבו ממנו שני מכשירי טלפון סלולריים ו-600 שקלים במזומן. בשלב מסוים הנאשמים אילצו את המתלון, כשהוא נוטף דם ומאוגף על-ידי החבורה, להודות כי נגע בנאשמת 3 ללא הסכמתה ביודעו שהיא קטינה (ויוער כי למעשה היא הייתה בגירה אותה עת). הנאשמים צילמו את הודאת המתלון. במהלך הדברים דור "רפרף" בדוקרן מעל ברכו של המתלון באומרו "אני מת לדקור אותך", ונאשמת 3 הכתה אותו באגרופה. סמוך לשעה 5:00 לפנות בוקר יצאו הנאשמים והמתלון מהדירה, כשהאחרון מעורפל וצולע, ונסעו לבית הוריו של המתלון. זאת, על מנת שהמתלון ישלם להם סכום של 7,000 שקלים בתמורה לכך ששיבו לו את מכשירי הטלפון הניידים שלו ואת המפתחות לרכבו. המתלון עלה לדירת הוריו אך בושש לשוב, ובשלב זה עזבו הנאשמים את המקום. לאחר מכן ניקו הנאשמים את הדירה במטרה להעלים ראיות. כמו כן מחק אחד מהם את הסרטון שצולם, ולבקשת נאשמת 3 מחק נאשם 1 ממכשיר הטלפון הנייד של המתלון את שיחותיה עמו.

4. ביום 16.9.2019 בית המשפט המחוזי הרשיע את המבקשים והנאשמים האחרים, על יסוד הודאתם במסגרת הסדרי טיעון, בעבירות שיוחסו להם בכתב האישום המתוקן: חבלה חמורה בנסיבות מחמירות לפי סעיפים 333, 335 ו-29 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוקהעונשין), הטרדה מינית לפי סעיפים 3(א) ו-5(א) לחוק למניעת

הטרדה מינית, התשנ"ח-1998 וסעיף 29 לחוק העונשין, שיבוש מהלכי משפט לפי סעיפים 244 ו-29 לחוק העונשין, סחיטה באיומים לפי סעיפים 428 ו-29 לחוק העונשין, דרישת נכס באיומים לפי סעיפים 403 ו-29 לחוק העונשין, וגניבה לפי סעיפים 384 ו-29 לחוק העונשין. הסדר הטיעון לא כלל הסכמה לעניין העונש.

5. ביום 19.7.2021 גזר בית המשפט המחוזי את עונשם של ארבעת הנאשמים. בגזר דינו הדגיש בית המשפט המחוזי את חומרת המעשים, ועמד על היחס האכזרי שגילו הנאשמים כלפי המתלונן, עד כדי אבדן צלם אנוש. בית המשפט המחוזי עמד על כך שמסכת ההתעללות הייתה מתוכננת ומחושבת מראש, כמו גם על כך שבמהלך האירוע איש מהנאשמים לא התעשת או גילה שביב של רחמים כלפי המתלונן.

6. לגוף הדברים, בית המשפט המחוזי קבע במקרה זה שלושה מתחמי ענישה – אחד למבקשים, אחד לנאשם 1 ואחד לנאשמת 3. בהתאם, הוא הטיל על כל אחד מארבעת הנאשמים עונש שונה, לאחר שדן במידת מעורבותם באירוע ובנסיבותיהם האישיות. בפני נמצא עניינם של המבקשים בלבד, אך עיקרי הדברים יובאו כאן בתמצית, בין השאר על רקע טענות שהעלו המבקשים בהשוואה לעניינה של נאשמת 3.

7. אשר לנאשם 1 ציין בית המשפט המחוזי כי הוא אדם בוגר, בעל עבר פלילי מכביד, שביצע את העבירות האמורות כשנה וחצי בלבד לאחר ששחרר בשחרור מוקדם מעונש מאסר שריצה במשך 17 שנים עקב הרשעתו בהריגה ובעת שעומד לחובתו עונש מאסר על תנאי בן שנתיים שהוא בר הפעלה. כן צוין כי לאחר ביצוע העבירות הוא נמלט מאימת הדין במשך כחודש וחצי. כמו כן הדגיש בית המשפט המחוזי כי הוא מילא חלק מרכזי בהובלה ובפיקוד על מסכת ההתעללות, וכן בביצוע העבירות עצמן. לאחר שבחן את מכלול נסיבותיו, קבע בית המשפט המחוזי כי מתחם הענישה ההולם בעניינו נע בין 4 ל-6 שנות מאסר. בית המשפט המחוזי השית עליו עונש של 5.5 שנות מאסר בפועל (בניכוי ימי מעצרו) וכן הפעיל את עונש המאסר על תנאי שהיה תלוי ועומד נגדו, כך ששנה וחצי מתוכו ירוצו במצטבר והיתר בחופף. בסך הכול נגזר על נאשם 1 עונש מאסר בפועל של 7 שנים, לצד עונשי מאסר על תנאי, וכן הוא חויב בתשלום פיצוי בסך 30,000 שקלים למתלונן.

8. ביחס לנאשמת 3 ציין בית המשפט המחוזי כי יש להביא בחשבון כנסיבות לחומרא את הימלטותה מאימת הדין במשך כשישה חודשים עד שהסגירה עצמה למשטרה. לצד זאת צוינו נסיבות לקולא, וביניהן העובדה שהייתה צעירה כבת 20 בעת ביצוע העבירות, היותה נעדרת עבר פלילי ונסיבות חייה הקשות במיוחד. כמו כן בית המשפט המחוזי התרשם שנאשמת 3 עשתה כברת דרך שיקומית יוצאת דופן ועברה שינוי בכל מישורי חייה מאז הרשעתה, והתייחס להמלצת שירות המבחן להורות על ענישה שיקומית בעניינה. לסיכום, בית המשפט המחוזי קבע כי שיקולי שיקום מצדיקים לחרוג ממתחם העונש ההולם שנקבע בעניינה, שנע בין 22 ל-45 חודשי מאסר בפועל, והשית עליה עונש של 9 חודשי מאסר בפועל שאותו תוכל לרצות בדרך של עבודות שירות, אם תמצא מתאימה לכך. זאת, לצד עונשי מאסר על תנאי וחויבו בתשלום פיצוי בסך 30,000 שקלים למתלונן.

9. בית המשפט המחוזי העמיד את שני המבקשים שבפני באמצעה של משרעת הענישה בפרשה, וקבע כי מתחם העונש ההולם בעניינם נע בין 26 ל-50 חודשי מאסר בפועל.

10. בעניינו של שהואן ציין בית המשפט המחוזי כי הוא היה צעיר כבן 25 בעת ביצוע העבירות, שיתף פעולה עם רשויות החוק והודה במעשיו כבר בשלב החקירה. כמו כן צוין שאין לחובתו הרשעות קודמות בעבירות מן הסוג שבהן עמוד 3

הורשע (אלא רק בשתי עבירות רכוש). עוד ציין בית המשפט המחוזי כי יש להתחשב בנסיבות חייו המורכבות ולתת משקל להתרשמותו של שירות המבחן לפיה התנהגותו השלילית נבעה מקשיים אישיים. לצד זאת נקבע כי אין לחרוג בעניינו של שהואן ממתחם הענישה ההולם מטעמי שיקום, מכיוון שהוא לא עבר הליך שיקומי. בסופו של דבר, גזר עליו בית המשפט המחוזי עונש מאסר בפועל למשך 38 חודשים (בניכוי תקופת מעצרו), לצד עונשי מאסר על תנאי וחיובו בתשלום פיצוי למתלונן בסך 30,000 שקלים.

11. בעניינו של דור, ציין בית המשפט המחוזי כי הוא היה הצעיר מבין הנאשמים, כבן 18 בעת ביצוע העבירות, וכי לא הורשע בעבר (הגם שלחובתו רישום פלילי ללא הרשעה בעבירות רכוש). גם בעניינו נקבע כי אין לחרוג ממתחם העונש ההולם מטעמי שיקום, בשל כך שהוא לא עבר הליך שיקומי משמעותי דיו. בהמשך לכך בית המשפט המחוזי הטיל עליו עונש מאסר בפועל למשך 30 חודשים (בניכוי תקופת מעצרו), לצד עונשי מאסר על תנאי וחיובו בתשלום פיצוי למתלונן בסך 30,000 שקלים.

12. בית המשפט המחוזי קבע כי שהואן ודור יתייצבו לריצוי מאסרם ביום 15.8.2021. יצוין כבר עתה כי בתום הדיון שהתקיים בפני ביום 10.8.2021 הוריתי על עיכוב ביצוע עונשי המאסר בפועל עד להחלטה אחרת.

הערעורים

13. שני המבקשים הגישו ערעורים על חומרת עונשיהם וטענו כי יש להפחית מהם.

14. לטענתו של שהואן בערעורו, העונש שהושת עליו אינו הולם את חלקו במעשים. לשיטתו, חלקו פחות מזה של נאשם 1 ושל דור, ויש על כן קושי בכך שהוטל עליו עונש חמור מזה של האחרון. עוד הודגש כי שהואן לא היה הרוח החיה שעמדה מאחורי האירוע, והוא אף לא נזכר כלל על-ידי המתלונן בתצהיר הנפגעה העבירה.

15. לטענתו של דור בערעורו, בית המשפט המחוזי שגה בכך שהתעלם מהמלצתו של שירות המבחן בעניינו להסתפק בעונש מאסר שירוצה בדרך של עבודות שירות, ואף לא ייחס את המשקל הראוי לכך שהוא בחור צעיר, אשר בעת ביצוע המעשים היה כבן 18 בלבד, ו"נגרר" אחר המבוגרים שלקחו חלק במעשים. דור מוסיף ומשווה את עונשו לעונשה של נאשמת 3 שעליה הוטל עונש מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, על אף שלפי הנטען עניינה זהה ואף חמור יותר מעניינו. בהקשר זה הודגש כי מקורה של הפרשה בנאשמת 3 עצמה, שהיא מבוגרת יותר מדור ואף נמלטה מאימת הדין במשך כשישה חודשים, בניגוד אליו.

הבקשות לעיכוב ביצוע

16. בד בבד עם הגשת הערעורים הוגשו גם הבקשות שבפני, שבהן התבקש עיכוב ביצועם של עונשי המאסר בפועל עד להכרעה בערעור.

17. בבקשתו לעיכוב ביצוע טוען שהואן כי סיכויי ערעורו להתקבל טובים, באופן שמצדיק לעכב את ביצוע העונש עד

להכרעה בערעור. עוד נטען, כי לנוכח גילו הצעיר של שהואן ומאחר שהוא לא ריצה בעבר עונש מאסר, יש לייחס משקל לכך שלכליאתו צפויות להיות השלכות קשות מבחינתו. שהואן עומד על כך שבמשך תקופת מעצרו הוקלו מעט לעת תנאי מעצרו עד לשחרורו למעצר בית וכי הוא מעולם לא הפר את תנאי המעצר.

18. בבקשתו של דור לעיכוב ביצוע נטען גם כן שסיכויי הערעור שהגיש הם גבוהים, בשים לב להמלצת שירות המבחן להטיל עליו עונש לריצוי בדרך של עבודות שירות ולטענתו לפיה יש להשוות את עונשו לעונש שהוטל על נאשמת 3. כמו כן דור מדגיש בבקשתו כי אין לו הרשעות קודמות, וכי בזמן הרב שחלף מאז ביצוע העבירות הוא לא ביצע כל עבירה נוספת והתייצב לכל הדיונים שנערכו בעניינו. כמו כן, התבקש גם עיכוב ביצועו של רכיב הפיצוי למתלונן.

19. המדינה מתנגדת לשתי הבקשות, וטוענת כי סיכויי הערעורים להתקבל הם נמוכים, לנוכח חומרת המעשים שבהם הורשעו המבקשים, כמוגם לנוכח מדיניות הענישה הנוהגת. כן נטען כי בהינתן עונשי המאסר הממושכים שהושמו על המבקשים, גם אם ערכאת הערעור תמצא לנכון להתערב בעונשים שהוטלו עליהם, הסיכויים שתפחית אותם עד כדי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות הם נמוכים. בנסיבות אלה, כן נטען, אינן מקום לסטוטמת הכלל המורה על ריצוי מידי של עונש המאסר.

דיון והכרעה

20. לאחר ששקלתי את הדברים, ושמעתי את טענות הצדדים בדיון שהתקיים בפני ביום 10.8.2021, אני סבורה כי דין הבקשות להידחות בעיקרן, בכפוף לכך שתינתן למבקשים שהות מסוימת להתארגנות בטרם כניסה למאסר, כך שבפועל יהיה עליהם להתייצב לריצוי עונשיהם ביום 3.10.2021, עניין שאף בא-כוח המדינה הסכים לו בדיון.

21. אכן, שני המבקשים הם אנשים צעירים, ובמיוחד דור שחצה אך במעט את גיל הקטניות בעת ביצוע המעשים. לצד זאת, לא ניתן להתעלם מכך שהמעשים אשר בהם הורשעו הם לא פחות ממחרידים. כפי שציין בית המשפט המחוזי, לא מדובר באירוע אלימות ספונטני, אלא במסכת מעשים אלימים מתוכננת מראש, שכללה אלימות נפשית ופיזית קשה, ונמשכה על-פני פרק זמן לא מבוטל. בנסיבות אלה, ומבלי לקבוע מסמרות באשר לתוצאות הערעורים, התקשיתי לקבל את הטענה לפיה תחילת ריצוי עונש המאסר בטרם יוכרעו הערעורים תייתר את הדיון בהם. דומה שהאיזון הנכון ימצא בכך שהמבקשים יחלו בריצוי העונש, בכפוף לכך שהערעורים ייקבעו לדיון במועד קרוב יחסית. לבסוף, לא מצאתי להורות על עיכוב ביצוע אף ביחס לרכיב הפיצוי שהוטל על דור. לא התרשמתי שהמקרה דן הוא אחד מהמקרים החריגים שבהם קמה הצדקה לעיכוב ביצוע כאמור, וממילא הדבר אף לא נטען.

22. אשר על כן אני מורה כי כל אחד מהמבקשים יתייצב לריצוי עונשו ביום 3.10.2021 עד השעה 10:00 בביתה המעצרניץ, או על-פיהחלטת שירות בתי הסוהר, כשברשותו תועדו תהליכים אודרכון. על המבקשים לתאם מראש אתהכניסה למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שירות בתי הסוהר, בטלפונים: 08-9787377 או 08-9787336.

23. עיכוב הביצוע הארעי שעליו הוריתי בתום הדיון – מבוטל.

24. הערעורים בע"פ 5420/21 וע"פ 5424/21 יישמעו לא יאוחר מיום 3.3.2022, בכפוף לאילוצי היומן.

25. סוף דבר: הבקשות נדחות בעיקרן, בכפוף לאמור לעיל.

ניתנה היום, י"ד באלול התשפ"א (22.8.2021).

ש ו פ ט ת
